

דְּאֵינוֹן קְרִיבִין יִתִּיר לְמִלְפָּא, דְּכִתִּיב, (תהלים נא) לֵב
 נִשְׁפָּר וְנִדְבָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה. וְלִית לָךְ בְּעֵלְמָא,
 דְּאִיתוּ תָבִיר לְפָא בְּמִסְכְּנָא. תוּ אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 תָּא חֲזִי, כָּל אֵינוֹן בְּנֵי עֵלְמָא, אֶתְחַזְיִין קָמִי קִדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, בְּגוּפָא וְנַפְשָׁא, וּמִסְכְּנָא לָא אֶתְחַזִּי אֶלָּא
 בְּנַפְשָׁא בְּלַחֲדוּדִי, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְרִיב לְנַפְשָׁא
 יִתִּיר מִגּוּפָא.

מִסְכְּנָא חַד הָוָה בְּשִׁבְבוּתֵיהּ דְּר' יִיסָא, וְלֹא הָוָה
 מָאן דְּאֶשְׁבַּח בֵּיהּ, וְהוּא הָוָה אַכְסִיפָא, וְלֹא
 תִקּוּף בְּבִנֵי נָשָׂא, (דף ט"א ע"ב) יוֹמָא חַד חָלַשׁ, עָאֵל
 עָלֵיהּ רַבִּי יִיסָא, שָׁמַע חַד קָלָא דְאָמַר, טִילְקָא
 טִילְקָא, הָא נַפְשָׁא פִּרְחָא נַבְאִי, וְלֹא מָטוּ יוֹמוֹי.
 וְוִי לְבִנֵי מָתִיָּה דְלֹא אֶשְׁתַּכַּח בְּהוּ דִּיתִיב נַפְשִׁיָּה
 לְגַבִּיָּה. קָם רַבִּי יִיסָא, שִׁדִּי בְּפוּמִיָּה, מִיָּא דְגַרְגְּרִין.

לשון הקודש

יותר מלגוף.

עָנִי אֶחָד הָיָה בְּשִׁבְנוֹתוֹ שֶׁל רַבִּי יִיסָא,
 וְלֹא הָיָה מִי שְׁיִשְׁגִּיחַ בּוֹ, וְהוּא הָיָה
 מִתְבַּיֵּשׁ וְלֹא הִפְעִיר בְּבִנֵי אָדָם. יוֹם
 אֶחָד נִחְלַשׁ, נִכְנַס עָלָיו רַבִּי יִיסָא. שָׁמַע
 קוֹל אֶחָד שֹׂאמֵר: צִדְקָא צִדְקָא, חֲרִי נַפְשָׁא
 פּוֹרַחַת אֵלַי וְלֹא הִגִּיעוּ יָמָיו אוֹי לְבִנֵי
 עִירוֹ שְׁלֵא נִמְצָא בְּהֵם שְׁיִשְׁבִּיב נַפְשׁוֹ
 אֵלָיו קָם רַבִּי יִיסָא וְשָׁפַךְ בְּפִיו מִים שֶׁל

וכי אל אבינונים שומע ולא לאחר? אמר
 רבי שמעון, משום שהם קרובים יותר
 למלך, שפיתוב (שם נא) לב נשפר ונדבה
 אלהים לא תבזה, ואין לך בעולם שהוא
 שבור לב כמו העני. עוד, אמר רבי
 שמעון, בא ראה, כל אותם בני העולם
 נראים לפני הקדוש פרנך הוא בגוף
 ונפש, והעני לא נראה אלא בנפש
 לבדה, והקדוש פרנך הוא קרוב לנפש

אֶפְוֹתָא דְקוֹנְטָא (ס"א דְקוֹפְתָא) אֶתְבְּזַע זִיעָא בְּאִנְפוֹי,
וְתַב רוּחִיה לְגַבִּיה.

לְבַתָּר אַתָּא וְשָׂאִיל לִיה, אָמַר חֲזִיד רַבִּי, נַפְשָׂא
נִפְקַת מִנְאִי, וּמְטוּ לָהּ קָמִי כּוֹרְסִיָּא
דְּמִלְכָּא, וּבְעַת לְאַשְׁתַּאֲרָא תַמּוֹן, אֵלָּא דְבַעָא קְדָשָׂא
בְּרִידָה הוּא לְזַפְּאָה לָךְ, וְאַכְרִיזוּ עֲלֵךְ, זְמִין הוּא רַבִּי
יִיסָא, לְסִלְקָא רוּחִיה, וְלֵאֲתַקְשָׂרָא בְּחַד אֲדָרָא
קְדִישָׂא דְזַמִּינִין חֲבַרְיָא לְאַתְעָרָא בְּאַרְעָא, וְהָא
אַתְקִינּוּ תַלְת פְּרַסְיָאן, דְּקִיִּימָן לָךְ וְלַחֲבַרְדָּךְ. מִתְּחִילָא
יּוֹמָא הוּוּ מִשְׁגִּיחִין בִּיה בְּנֵי מְתִיה.

תּוֹ, מִסְכְּנָא אַחְרָא אַעְבָּר קָמִיה דְּר' יַצְחָק, וְהוּוּ
בִידִיה פְּלַג מְעָה דְכֶסֶף. אָמַר לִיה לְרַבִּי
יַצְחָק, אֲשֶׁלִּים לִי וְלִבְנֵי וְלִבְנֹתֵי נַפְשָׁאן. אָמַר לִיה
וְהִידָּ אֲשֶׁלִּים נַפְשֵׁיכּוֹ, דִּהָא לָא אֲשֶׁתְּכַח גַּבְאֵי בַר

לשון הקודש

קדוש שעתידים החברים לעורר בארץ.
והרי תקנו שלשה בסאות שעומדים לך
ולחברך. מאותו היום היו משגיחים בו
בני עירו.

עוד, עני אחד אחר עבר לפני רבי
יצחק, והיה בידו חצי מעה כסף. אמר
לרבי יצחק: השלם לי ולבני ולבנותי
את נפשותיננו. אמר לו: ואיך אשלים

גורגרות עם מדה של זין רקוח. בקעה
זעה בפניו, ושב רוחו אליו.

לאחר בא ושאל אותו. אמר: חזיד רבי,
נפשי יצאה ממני והביאו אותה לפני
כסא המלך, ורצתה להשאר שם, אלא
שרצה הקדוש ברוך הוא לזכות אותך,
והכריזו עליך: עתיד הוא רבי ייסא
להעלות רוחו ולהתקשר בחדר אחד

פְּלֹג מַעֲהָ. אָמַר לַיהוָה, בָּדָא אֲשֶׁלִּימְנָא, בְּפִלְג אַחֲרָא
דְּאִית גַּבְאֵי, אַפְקִיָּה וַיְהִיבִיה לַיהוָה.

אַחֲזִיאוּ לַיהוָה בְּחֻלְמֵיהּ, דְּהִתּוּה אַעְבָּר בְּשַׁפְּתָא
דְּיֻמָּא רַבָּא, וּבְעָאן לְמִשְׁדֵּייהּ בְּגִוּוּיָהּ,
חָמָא לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, דְּהִתּוּה אוּשִׁיט יְדוּי לְקַבְּלִיהּ,
וְאִתִּי הֵתוּא מִסְכְּנָא וְאַפְקִיָּה, וַיְהִיבִיה בִּידוּי דְּרַבִּי
שְׁמַעוֹן, וְאַשְׁתַּזִּיב. כַּד אַתְעַר, נָפַל בְּפּוּמֵיהּ, הָאִי
קָרָא, (תהלים מא) אֲשֶׁרִי מִשְׁבִּיל אֵל דָּל בְּיוֹם רָעָה
יִמְלִטְהוּ יִי'.

וְתָא חֲזִי, כָּל יוּמָא וַיּוּמָא, נְטִיף טַלָּא מַעַתִּיקָא
קַדִּישָׁא לְזַעִיר אַפִּין, וּמִתְבָּרְכָאן כָּל חֲקַל
תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין. וּמִתְהוּא טַלָּא אַנְגִּיד לְאִינוּן
דְּלִתְתָּא, וּמִלְּאָכִין קַדִּישִׁין אַתְּזֵנוּ מֵיָהּ, כָּל חַד
וְחַד כְּפּוּם מִיכְלִיָּהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים עח)

לְשׁוֹן הַקּוּדֻשׁ

פְּסוּק זֶה, (תהלים מא) אֲשֶׁרִי מִשְׁבִּיל אֵל דָּל
בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ ה'.
וּבָא רֵאָה, כָּל יוֹם וַיּוֹם נּוֹטֵף טַל
מִהַעֲתִיק הַקּוּדוּשׁ לְזַעִיר אַנְפִּין,
וּמִתְבָּרְכִים כָּל שְׂדֵה תַּפּוּחִים
הַקּוּדוּשִׁים, וּמֵאוֹתוֹ טַל נִשְׁפָּע לְאֵלוֹ
שְׁלֵמָטָה, וּמִמֶּנּוּ נּוֹנִים מִלְּאָכִים קּוּדוּשִׁים,
כָּל אַחַד וְאַחַד כְּפִי מֵאֲכָלוּ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב

לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם, שְׁהָרִי לֹא נִמְצָא אֲעֲלִי בִי
אִם חֲצִי מַעֲהָ? אָמַר לוֹ: בְּנֵה אֲנִי אֲשֶׁלִּים
בְּחֲצִי מַעֲהָ שֵׁישׁ אֲעֲלִי. הוֹצִיָּאָה וְנָתַן לוֹ.
הָרָאוּ לוֹ בְּחֻלּוּמוֹ, שְׁהִיָּה עוֹבֵר עַל שְׁפַת
הַיָּם הַגָּדוֹל וְרָצוּ לְזַרְק אוֹתוֹ לְתוֹכוֹ, רֵאָה
אֵת רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁהוּשִׁיט יְדוֹ כְּנִגְדּוֹ, וּבָא
אוֹתוֹ עָנִי וְהוֹצִיאוֹ, וְנָתַנוּ בִּידֵי רַבִּי
שְׁמַעוֹן וְנִצַּל. כְּשֶׁהִתְעוֹרַר, נָפַל בְּפִיו

לָחֶם אֲבִירִים אָכַל אִישׁ, וּמַהֲהוּא מְזוּנָא אָכְלוּ
יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּרָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כַּמָּה בְּנֵי נֶשֶׁא מִתְזַנֵּין בְּהַאי
זְמַנָּא מֵינַה, וּמֵאן אֵינּוּן. אֵלִין חֲבֵרֵיִיא
דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרֵיִתָּא, יוֹמֵי וְלֵילֵי. וְכִי סִלְקָא דַּעְתָּךְ
מַהֲהוּא מְזוּנָא מִמָּשׁ. לָא. אֵלָא כְּעֵין הֵהוּא מְזוּנָא
מִמָּשׁ, דְּשָׁקִיל עַל חַד תִּרְיִן.

תָּא חֲזִי, יִשְׂרָאֵל כִּד עָאלוּ וְאֶתְדַבְּקוּ בְּמִלְכָּא
קַדִּישָׁא, בְּגִין גְּלוּיָא דְרִשְׁימָא קַדִּישָׁא, כְּדִין
זְכוּ לְמִיכַל נְהַמָּא אַחְרָא עֲלָאָה, יִתִּיר מִמָּה דְהָהוּ
בְּקַדְמֵיתָא. בְּקַדְמֵיתָא כִּד נָפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם,
עָאלוּ בְּנְהַמָּא, דְּאֶקְרִי מִצָּה, וְהִשְׁתָּא זְכוּ, וְעָאלוּ
לְמִיכַל נְהַמָּא אַחְרָא עֲלָאָה יִתִּיר, מֵאַתָּר עֲלָאָה,
דְּכַתִּיב הִנְנִי מִמַּטִּיר לָכֶם לָחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. מִן

לשון הקודש

בא ראה, כְּשֶׁנִּכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל וְנִדְבְּקוּ
בְּמִלְכָּה הַקְּדוּשָׁה מִשּׁוֹם גְּלוּיָא שְׁל הַרְשָׁם
הַקְּדוּשָׁה, אִז זְכוּ לְאָכַל לָחֶם אַחַר עֲלִיזוֹן
יִתֵּר מִמָּה שְׁהָיָה בְּתַחֲלָה. בְּתַחֲלָה,
כְּשֶׁיֵּצְאוּ מִמִּצְרַיִם, נִכְנְסוּ לְלָחֶם שְׁנִקְרָא
מִצָּה, וְכַעַת זְכוּ וְנִכְנְסוּ לְאָכַל לָחֶם אַחַר
יִתֵּר עֲלִיזוֹן, מִמְּקוֹם עֲלִיזוֹן, שְׁכַתוֹב הִנְנִי
מִמַּטִּיר לָכֶם לָחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. מִן הַשָּׁמַיִם

לָחֶם אֲבִירִים אָכַל אִישׁ, וּמֵאֲתוֹ
מְזוּן אָכְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּרָא.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כַּמָּה בְּנֵי אָדָם נִזְוָנִים
בְּזִמְנָה הַזֶּה מִמֶּנּוּ, וּמִי הֵם? אֵלֹו הַחֲבֵרִים
שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה יָמִים וְלֵילוֹת. וְכִי
יַעֲלֶה עַל דַּעְתָּךְ מֵאֲתוֹ מְזוּן מִמָּשׁ? לָא,
אֵלָא כְּעֵין אוֹתוֹ מְזוּן מִמָּשׁ שְׁשָׁקִיל עַל
אַחַד פִּי שְׁנַיִם.

הַשָּׁמַיִם מִפֶּשַׁע. וּבָהֱיוֹא זְמַנָּא אֲשֶׁתְּכַח לְהוֹ
 לְיִשְׂרָאֵל. מֵאַתָּר דָּא. חֲבַרְיָא דְּמִשְׁתַּדְּלִי
 בְּאַזְרִייתָא, מֵאַתָּר אַחְרָא עֲלָאָה יִתִּיר אֶתְזַנּוּ. מָאִי
 הוּא. כְּמָה דְּכֹתִיב, (קהלת ז) הַחֲכָמָה תִּתִּיָּה בְּעַלְיָה.
 אַתָּר עֲלָאָה יִתִּיר.

אָמַר לִיה ר' אֶלְעָזָר, אִי חֲבִי, אָמַי חֲלָשָׁא
 נַפְשִׁיָּהּ יִתִּיר מִשְׁאָר בְּנֵי עֲלָמָא, דְּהָא
 שְׂאָר בְּנֵי נָשָׂא, בְּחִילָא וְתוֹקְפָא יִתִּיר אֶתְחַזֵּן
 לְאַשְׁתְּכַחָא. (ס"א אֵינִין יִתִּיר) אָמַר לִיה יְאֹזֵת שְׂאִילְתָּא.
 תָּא חַזִּי, כָּל מְזוּנֵי דְּבְנֵי עֲלָמָא מְלַעֲיִלָא קָא
 אֶתְיִין. הַהוּא מְזוּנָא דְּאֶתִי מִן שְׂמִיָּא
 וְאַרְעָא, דָּא מְזוּנָא דְּכָל עֲלָמָא, וְהוּא מְזוּנָא
 דְּכּוּלָּא, וְהוּא מְזוּנָא גַם וְעַב. וְהַהוּא מְזוּנָא דְּאֶתִי
 יִתִּיר מְעִילָא, הוּא מְזוּנָא יִתִּיר דְּקִיק, קְאֶתְיָא
 מֵאַתָּר דְּדִינָא אֲשֶׁתְּכַח, וְדָא הוּא מְזוּנָא דְּאַכְלוּ

לשון הקודש

נראים להפצא (הם יותר)? אמר לו, יפה שאלת.

בא ראה, כל מזונותיהם של בני העולם באים מלמעלה. אותו מזון שבא מן השמים והארץ, זה מזון של כל העולם, והוא מזון של הכל, והוא מזון גם ועב. ואותו מזון שבא יותר מלמעלה, הוא מזון יותר דקיק, שבא ממקום שנמצא

מפשו. ובאותו זמן הוא נמצא להם לישראל ממקום זה. חברים שמשתדלים בתורה, נזונו ממקום אחר יותר עליון, ומהו? כפתוב (קהלת ז) החכמה תתיה בעליה. מקום יותר עליון.

אמר לו רבי אלעזר, אם כך, למה חלשה נפשם יותר משאר בני העולם, שהרי שאר בני העולם בכח ותוק יותר

יִשְׂרָאֵל כִּד נִפְקוּ מִמִּצְרַיִם. (נתיב דְּקִיקָא) מִזֹּנָא
 דְּאַשְׁתַּכַּח לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, בְּהַהוּא זְמַנָּא בְּמִדְבָּרָא,
 מֵאַתֵּר עֲלָאָה דְּאַקְרֵי שָׁמַיִם, הוּא מִזֹּנָא יִתִּיר
 דְּקִיקָא, דְּעֵייל יִתִּיר לְנַפְשָׁא מִכְּלָא, וּמִתְפָּרֵשׁ יִתִּיר
 מִגּוּפָא, וְאַקְרֵי לֶחֶם אֲבִירִים.

מִזֹּנָא עֲלָאָה יִתִּיר מִכְּלָא, הוּא מִזֹּנָא דְּחִבְרֵיָא,
 אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵיָתָא, דְּאַכְלֵי מִזֹּנָא
 דְּרוּחָא וְנִשְׁמָתָא, וְלֹא אֲכִילֵי מִזֹּנָא דְּגוּפָא כָּלֵל,
 וְהֵינֵנוּ מֵאַתֵּר עֲלָאָה יִקְרָא עַל כְּלָא, וְאַקְרֵי חֲכָמָה.
 בְּגִינֵי כֵּךְ חֲלִישׁ גּוּפָא דְּחִבְרֵיָא, יִתִּיר מִבְּנֵי עֲלָמָא,
 דְּהָא לֹא אֲכִילֵי מִזֹּנָא דְּגוּפָא כָּלֵל. וְאַכְלֵי מִזֹּנָא
 דְּרוּחָא וְנִשְׁמָתָא, מֵאַתֵּר רְחִיקָא עֲלָאָה, (דף ט"ב ע"א)
 יִקְרָא מִכְּלָא. וּבְגִינֵי כֵּךְ הַהוּא מִזֹּנָא דְּקִיקָא מִן
 דְּקִיקָא, יִתִּיר מִכְּלָא. וּפְּאַה חוֹלְקֵיהוֹן, הָדָא הוּא

לשון הקודש

שְׁאוּכְלִים מִזֹּן שֶׁל רוּחַ וְנִשְׁמָה, וְלֹא
 אוֹכְלִים מִזֹּן הַגּוּף כָּלֵל, וְהֵינֵנוּ מִמְּקוֹם
 עֲלִיוֹן נִכְבֵּד עַל הַכֹּל, וְנִקְרָא חֲכָמָה. לְכֹן
 חֲלֵשׁ גּוּף הַחִבְרִים יוֹתֵר מִבְּנֵי הָעוֹלָם,
 שֶׁהֵרִי לֹא אוֹכְלִים מִזֹּן הַגּוּף כָּלֵל,
 וְאוֹכְלִים מִזֹּן שֶׁל רוּחַ וְנִשְׁמָה מִמְּקוֹם
 רְחוֹק עֲלִיוֹן נִכְבֵּד מִהַכֹּל. וְלְכֹן אוֹתוֹ מִזֹּן
 דְּקִיקָא מִן הַדְּקִיק יוֹתֵר מִהַכֹּל. אֲשֶׁרִי
 חֲלָקָם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב הַחֲכָמָה תַּחֲתֵיה

הַדִּין, וְהוּוּ הַמִּזֹּן שֶׁאַכְלוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּשִׁינְאָו מִמִּצְרַיִם. וְיוֹתֵר דְּקִיקוֹ הַמִּזֹּן שֶׁנִּמְצָא
 לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ זְמַן בְּמִדְבָּרָא,
 מִמְּקוֹם עֲלִיוֹן שֶׁנִּקְרָא שָׁמַיִם, הוּא מִזֹּן
 יוֹתֵר דְּקִיקָא, שֶׁנִּכְנַס יוֹתֵר לְנַפְשׁ מִהַכֹּל,
 וְנִפְרֵד יוֹתֵר מִהַגּוּף, וְנִקְרָא לֶחֶם
 אֲבִירִים.
 הַמִּזֹּן הַיּוֹתֵר עֲלִיוֹן מִהַכֹּל הוּא מִזֹּן
 הַחִבְרִים, אוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה,

דְּבַתִּיב, (קהלת ז) הַחֲכָמָה תְּחִיָּה בְּעָלֶיהָ. זַפָּאָה חוֹלְקָא
 דְּגוּפָא, דִּיכִיל לְאַתְּזָנָא בְּמִזְזָנָא דְּנִפְשָׁא.

אֵמֵר לִיה ר' אֶלְעָזָר, וְדָאֵי הָכִי הוּא. אָבֵל בְּהֵאֵי
 זְמָנָא, אִיךְ אֶשְׁתַּבְּחֵי מִזְזֵי אֵלִין. אֵמֵר לִיה
 וְדָאֵי יְאוּת שְׁאִילְתָּא. תָּא חֲזִי, וְדָא הוּא בְּרִירו
 דְּמִלָּה, מִזְזָנָא קְדָמָאָה, הוּא מִזְזָנָא דְּכָל עֲלָמָא,
 הַהוּא דְּאַתְיָא מִן שְׁמַיָּא וְאַרְעָא, וְהוּא מִזְזָנָא
 דְּגוּפָא. (ס"א דְּכֵלָּא)

מִזְזָנָא דְּהוּא עֲלָאָה מִנִּיה, הַהוּא דְּאִיהוּ דְּקִיקָא
 יְהִיר, וְאַתָּא מֵאַתָּר דְּדִינָא שְׂרִיָּא, דְּאַקְרִי
 צְדָק, וְדָא הוּא מִזְזָנָא דְּמִסְכְּנֵי. וְרָזָא דְּמִלָּה, מָאן
 דְּאַשְׁלִים לְמִסְכְּנָא, אֶשְׁלִים לִיה אֶת חַד, וְאַתְעַבִּיד
 צְדָקָה, וְרָזָא דָּא (משלי יא) גֹּמֵל נַפְשׁוֹ אִישׁ חֶסֶד.
 גְּמִילוֹת חֶסְדִּים מִשְׁמַע, דְּהָא בְּדִינָא שְׂרִיָּא, וְאַשְׁלִים
 לִיה חֶסֶד, בְּדִין הוּא רַחֲמֵי.

לשון הקודש

מִזְזָנָא שְׁהוּא יוֹתֵר עֲלִיּוֹן מִמֶּנּוּ, אוֹתוֹ
 שְׁהוּא יוֹתֵר דְּקִיר, וְכָא מִמְּקוֹם שְׁהִדִּין
 שְׂרִיָּא, שְׁנַקְרָא צְדָק, וְזֵהוּ מִזְזָנָא הַעֲנִיִּים.
 וְסוּד הַדְּבָר - מִי שְׁמַשְׁלִים לְעַנִּי,
 מִשְׁלִים לוֹ אוֹת אַחַת וְנַעֲשֶׂה צְדָקָה,
 וְסוּד זֶה - (משלי יא) גֹּמֵל נַפְשׁוֹ אִישׁ חֶסֶד.
 גְּמִילוֹת חֶסְדִּים מִשְׁמַע, שְׁהִרֵי בְּדִין
 שְׂרִיָּא, וְהַשְׁלִים לוֹ חֶסֶד, אִזּוּ הוּא רַחֲמֵים.

בְּעָלֶיהָ. אֲשֶׁרֵי חֲלָקוּ שֶׁל הַגּוֹף שְׁיִכּוּל
 לְהִזְזוֹן בְּמִזְזוֹן הַגּוֹפֵשׁ.
 אֵמֵר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדָאֵי כִּךָ הוּא.
 אָבֵל בְּזִמְנָן הַזֶּה אִיךְ נִמְצְאִים מִזְזוֹנוֹת
 אֵלּוּ? אֵמֵר לוֹ, וְדָאֵי שְׁיַבֵּה שְׁאַלְתָּ. בֵּא
 רָאָה, וְזֵהוּ בְּרִיר הַדְּבָר, מִזְזוֹן רֵאשׁוֹן הוּא
 מִזְזוֹן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, אוֹתוֹ שְׁבָא מִשְׁמַיִם
 וְאַרְיָן, וְהוּא מִזְזוֹן הַגּוֹף (שֶׁל הַבֵּל).